

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravištvu (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 61.

V Ljubljani, v četrtek 14. marca 1889.

Letnik XVII.

Odločnih mož nam je treba.

II.

△ Duhovniki storé svojo versko in narodno dolžnost, a s tem ni še pomagano, ako ne stojé za njimi pravi odločni konservativni možje, ki pomagajo ohraniti narodu najdražje svetinje ter pospeševati njegov naravni razvoj, duševni in gmotni napredek. Kaj koristijo najboljši cerkveni govori, ako jih isti ne slišijo, katerim so namenjeni? Kaj pomagajo lepi nauki v šoli, ako nimajo sadu?

Najprvo so potrebni pravi krščanski poslanci, ki se ne strašijo tega imena in znajo vse državne in deželne postavé postaviti na pravo krščansko podlago. Da dobimo take odločne poslance, imeti moramo katoliške volilce, vnete možje za dobro in pravo, in ne mlačneže ali celó nasprotnike dobri stvari. Le tedaj bode država, bodo postavé imele krščanski značaj, ako v deželno in državno zbornico pošljemo odločno krščanske možje.

Ako pa si hočemo vzgojiti zanesljive, odločno krščanske volilce po deželi, imeti moramo v prvi vrsti versko šolo, iz katere bodo otroci prinašali krščanske nauke, blago srce in dobro voljo med narod. V drugi vrsti pa so potrebna tudi katoliška vseučilišča. Mi potrebujemo krščanskih sodnikov, katerim je krščanska morala pravo vodilo. Kaj pomaga, ako duhovnik stokrat v cerkvi dokaže, da je Bog in da so sveti njegovi nauki, ako pa n. pr. dr. Suess v svojem govoru taji krščanske resnice, ploska mu nepremišljena vseučiliščna mladina. Tu se vzgajajo prihodnji učitelji srednjih šol, zdravniki, sodniki itd., in tako se širi strup brezverstva v vedno širše kroge. Tudi najboljša postava za ljudske šole ne bode mnogo koristila, ako bodo učitelji liberalnega, veri sovražnega duha. Postava ostane le mrtva beseda, ako je ne oživi izpolnjevatelj sam; dober učitelj je v šoli živa postava sam ob sebi. Hvala Bogu, da je ogromna večina učiteljstva na Krajskem še verna in dobra, a so že mnogi slučajji

med naraščanjem, da se Bogu usmili. Že na pripravnici mora pripravnik dobiti pravega krščanskega duha, trdno versko prepričanje, a zgodi se večkrat nasprotno, kar pa v sedanjih razmerah ni čudno.

Da bode družba človeška krščanska, potrebujemo krščanskih trgovcev, obrtnikov in delavcev. Ali bi slišali vedno o goljufiji, izneverjenji itd., ko bi ljudje imeli kaj vesti, poštenosti, ali z drugo besedo, krščanskega duha? Dalje potrebujemo krščanskih družin, v katerih bodo matere vzgojevale svoje otroke po krščanskih načelih in ne po izprijeni in protiverski francoski modi. Krščanske družine pa bomo imeli, ako dobimo odločno krščanske možje, in tako bode sčasoma vse javno življenje in delovanje dobilo krščanski značaj.

Kdo je minolo leto pripomogel, da se je unel požar revolucije? Res je, netivo je bilo večinoma že nagromadeno, toda ogenj so vpihali v prvi vrsti enciklopedisti, katerim ni bilo nič sveto.

Kje torej dobiti pravih katoliških mož neduhovskega stanú? Konservativnih mož je še mnogo. Toda jedni sedé doma za pečjo, ko je treba pokazati pravo svojo barvo tudi pred svetom; bojé se javne kritike. Drugi so dobri, pošteni možje, toda v módi je „liberalce“, tako hoče duh časa, in dobri poštenjak obleče liberalno krilo, akoravno v srei ne odobruje liberalnih načel. Mi nimamo dovolj odločnih, neustrašljivih in inteligentnih krščanskih mož zasejanih med narodom.

Kako dobimo takih mož? Najprvo je treba one bojazljive potegniti na dan, ki so doslej delali le na tihem, ter pridružiti je ostalemu številu konservativnih mož. Le v slogi je moč, posamezni bojevnik brez pomoči omagajo. Tu in tam se oglasi v mirnih časih mož, odločen katolik, in pokaže tudi v dejanji svoje prepričanje; ko pa je cvetel in zoril liberalizem, skrival se je v zatišji. Pa ne sodimo preostro takih mož. Saj vidimo, da je sedaj še vsakdo nazadnjak, mračnjak, klerikalec, in Bog vé, kaj še, kdor povsod ne trobi v liberalni rog in ne kriči vedno: napredek, svoboda, prosveta! In kdo

rad stopi na ulico med ljud, da mu z blatom oškropé obleko?

Bodimo zadovoljni, da povsod zadenemo ob može neduhovskega stanú, ki se niso upognili mo-gočni liberalni sapi, temveč so ohranili svoje konservativno, krščansko prepričanje kot pravo svetinjo.

Liberalizem se sicer bije ob prsi, da je vse v njegovem taboru, kar je z veliko žlico jedlo omiko. Mnogi, jako mnogi slučajji pa kažejo, da je ta trditev neopravičena; v vseh stanovih najdemo še vedno mnogo pravih konservativnih mož. Konservativno časnikarstvo v sedanjih razmerah ne more tekovati z liberalnim, ker ne more rabiti tako podlega in protikrščanskega orožja proti nasprotnikom.

V shodih, časnikih in slovstvu je treba buditi zaspane in boječe katolike, da se združijo v močno armado. Od nasprotnikov se učimo, kako so jedini za stvar tudi taki možje, ki so si osebni nasprotniki. In ko imamo že močno gardo z odločnimi in spretnimi vodniki, rastlo bode vidoma naših pristašev število. Le dela in odločnosti je treba. Domá za pečjo vsakdo lahko kritikuje korake tega ali onega, ker se mu ni treba bati ugovorov. Kdo bi si bil pred leti na požidovljenem Dunaji mislil društvo „zjedinjenih kristijanov“? Danes so že močna falanga.

Pobijati moramo povsod škodljive in nalezljive liberalne nauke, odpirati ljudem oči in jim kazati liberalizma praznoto in „švindla“, potem bodo že vedeli, kaj jim je storiti. Tega vsega sicer tako hitro ne bomo dosegli; toda skrajni čas je, da gremo na delo za krščansko šolo, družino in državo.

Govor poslanca dr. Poklukarja

v državnozbornski seji dne 1. marca t. l.

(Dalje.)

Preidem k onemu, kar sem posebno hotel omeniti pri poljedelskem ministerstvu, to je k vprašanju o osušenju ljubljanskega močvirja, oziroma ostalih deželnih melioracijskih del. Tudi tu moram hvaležno priznavati, da se je letos osobito pričelo z zgornjim

LISTEK.

Oče in hči.

(Konec.)

„Pravica je, pa vi je ne spoznate. Ko ste potem beračili okrog, dobil vas je Muznik in vas naklestil. Kaj je bilo treba revnemu beraču kruh trgati izpred ust? In potem ste prišli k meni in jaz vas nisem podil, dasi vam nisem ničesa dolžan, in vsprejel sem vas, dasiravno niste vredni, da uživáte mojo dobroto, da sploh živite na svetu!“

In obrnil se je in šel iz izbe. Za njim ste šli tudi ženski.

„Joj, joj“, zdihovala je teta, „da mora našo hišo zadeti to. Brez svete popotnice naj umrje, potem bo hodil strašit . . .“

Hud je bil Mihaljek še na staro teto:

„Vas bo hodil strašit!“

„Ciljka, ti torej veš za gotovo, da pride Ljúbetova hči obiskat očeta?“

„Metka bo prišla, to jaz vem, in še danes bo prišla. Pustite torej starega. Ona bode omečila mu srce. Storil bo, kar bo hotela. Rad jo ima. In tudi ona ljubi očeta. Ko bi vi vedeli, kako je jokala, ko

sve bili zadnjič skupaj in sem ji pripovedovala, kaj vse je oče njen trpel po zimi. Povedala sem jej tudi, da je oče v svoji skopariji beračil in prosil kruha od hiše do hiše, dokler ga ni neki drugi berač pobil, da je komaj živ ostal. Najbolj pa je jokala — in od veselja — da ga imate vi pod streho in zanj skrbite.“

„Uboga hči, ki ima takega očeta!“

„Zares da, preuboga!“

„Ali potrpljenje moramo imeti z njim. Bog nam bo povrnil. Človek je — — —“

Ponehal je z govorom. Čudno dvojico je zagledal on in tudi Ciljka. Tam po poti je prihajala Metka in za njo je krevsal berač Muznik. Mihaljek je kar strmél, ko je videl ta dva človeka. Komaj je pozdravila prijateljico. Precej je hlastno vprašala, kje jej je oče. Ciljka jo je peljala v izbo, kjer je ležal stari Ljúbé.

Berač se je skoraj opotekal. Velika siva brada mu je krila pol obraza. In rekel je:

„Mihaljek, ali me vidiš?“

„Se vé, da vas vidim.“

„Zaprť sem bil, zaprť, do večerj zvečer. Danes zjutraj sem pa zvedel, da leži pri tebi moj tedanji sovražnik. In prišel sem, da mi podá roko. Ne bi rad videl, da bi on šel z jezo do mene s sveta.“

Berač se je Mihaljku smilil.

„Ne bo še umrl, ne! Le v hišo pojdite! Teta vam bo dala kruha.“

Ko ste Metka in prijateljica njena vstopili, štel je stari nekaj na prste in gledal proti stropu in govoril je sam s seboj. Kar obstal je, zazrši hčer. Pristopila je k njemu in mu podala roko in gledala z otroško ljubeznijo nanj.

„Oče, kakošni ste?“

„Kakošen sem?“

„Slabi ste, zeló slabi!“

„Metka, ne govóri, nič ne čutim bolečin“ —

„Oh, oče!“ in hči je zaihtela.

„Metka moja, ne jokaj!“ —

Pa ona je jokala še bolj.

„Saj bom storil, kakor hočeš.“

Ciljka je šla povedat stari teti in Mihaljku, da se je stari Ljúbé izpreobrnil. Oče in hči sta ostala sama. Tiho sta bila nekoliko časa oba.

„Oče“, začela je tedaj hči ljubko, „oče, ljudje pripovedujejo, da imate mnogo denarja, ljudje pravijo, jaz ne vem —“

„Ljudjé ničesa ne vedó. Tu je nekaj.“

Pokazal je z roko pod zglavje. „Nekaj tolarjev imam v mošnji. Toda pusti jih, kdo zna, kaj me še doleti?“

delom Save, Korenske Save, in da sedaj vlada skupno z deželno izvršuje dotične postave, katere je sklenil deželni zbor; ravno takó moram z zahvalo omenjati predlogo načrtov za vredenje hudournikov v vipavski dolini. Ti načrti so se mej minolim deželno-zbornim zasedanjem poslali kranjskemu deželnemu odboru, toda ker pri teh listinah ni bilo stavbenega načrta in mej zasedanjem čas ni dopuščal potrebnih preiskav na lieu mesta, deželnemu zboru ni bilo mogoče izvršiti zakonodajnega čina, ki ga je menda želela vlada, da bi se bilo moglo že tekom tega leta pričeti z vredenjem hudournikov v naši sicer rajski vipavski dolini.

Dalje zahvalno priznavam, da se pri teh vredenjskih delih morejo po moji sodbi imenovati načrtani troški zmerni in da so v pravem razmerju k učinkom, katere obetajo vredenja hudournikov. S hvaležnostjo omenjam tudi osuševalnih del, katere je minolo leto izvršilo poljedelsko ministerstvo v notranjskih kotlastih dolinah pri Planini, Cirknici in Ložu, oziroma tudi v postojinskih dolinah. Pri teh osuševalnih delih v zvezi z osušenjem ljubljanskega barja se je pač vnel boj med tehniko, ki je nekoliko omajal to vprašanje.

Tekom minolega leta so bile na ljubljanskem barju izredno velike povodnji, ki so povzročile mnoge škode; ker so se ob istem času razširili sesalniki v notranjskih dolinah, navstala je po mojem mnenju nikakor opravičena sumnja, da so ta osuševalna dela še pospešila napominane povodnji.

O tem so tehniko, ki se pečajo s tem vprašanjem, mnogo pisali; jaz za svojo osebo morem izreči sodbo, seveda nikakor ne kot strokovnjak, da povodnji niso v nikakoršni zvezi z osuševalnimi deli v notranjskih dolinah.

Bojazen je pa vendar tu, in na drugi strani potreba, da se kolikor mogoče hitro reši vprašanje o osušenju ljubljanskega barja. Zavlačuje se ta zadeva sedem do osem let, da, odkar je navstalo barje. Napravili so se načrti in vsled naloga poljedelskega ministerstva alternativni načrt. O teh dveh načrtih se je minolo jesen že sklicala enketa, ki naj bi bila razsodila, kateri izmed obeh načrtov naj bo podlaga delom. Enketa pa je imela nesrečen izid. Poprava sejnega zapisnika je bila povod, da se je še enkrat sklicala enketa. Prva enketa se je odločno izrekla za izvršitev alternativnega načrta, da se zgloboči struga skozi Ljubljano in ne v Grubarjevem prekopu. Troški so bili proračunjeni na 700.000 gl. Druga enketa je zopet drugače sklenila, da se namreč množina vode v eni sekundi zmanjša od 470 na 400 kubičnih metrov. Varnostno razštevno število, katero so priporočali vsi strokovnjaki, se je tukaj prezrlo, menda zaradi tega, da bi se zmanjšali troški.

Jaz nisem zadovoljen s tako preložitvijo vprašanja. To je po mojem mnenju nesreča za dotične posestnike. Škoda, ki se je napravila minolo leto, znaša stotisoče goldinarjev; zaradi tega želim, naj se poljedelsko ministerstvo sporazumno s kranjsko deželno vlado in deželnim odborom hitro poprime te zadeve ter jo brže bolje reši, takó, da se bo moglo vsaj z enim delom dela pričeti že v bližnjem času. So dela, ki se morejo popolnoma neodvisno

s troški 200.000 gl. izvršiti; preverjen sem, da je ljubljansko barje predmet, za kateri se izplačajo tolike žrtve, da se reši poljedelstvo. (Prav dobre! na desnici.) (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. marca.

Notranje dežele.

Kakor trdijo „Narodni Listi“, sešel se bo državni zbor tudi po Veliki noči h kratkemu zasedanju. — Šolski odsek je vsled Deršatovega predloga sklenil resolucijo, ki pozivlja vlado, naj tudi na gimnazijah uvede telovadbo kot obligaten predmet ter stalno nastavi učitelje telovadbe na srednjih šolah.

Mladočeški poslanci prirejajo v svojih okrajih demonstrativna zborovanja zoper državnega poslanca dr. vit. Meznika, ker se je pri proračunski razpravi izjavil, da se je češki narod odpovedal boju za državno pravo. „Hlas Naroda“ pravi, da je dr. Meznik govoril za-se, a ne v imenu češkega kluba.

Iz Budimpešte se brzojavno poroča, da je postopanje **ogerske** opozicije v zadevi orožne postave vzbudilo veliko vznemirjenje v merodajnih krogih. Poskusilo se je zaupno že pregovoriti grofa Apponyi-a, da se omogoči potrditev orožne postave; grof Apponyi se je izjavil, da on sam za svojo osebo obsoja obstruktivno politiko, vendar pa nima toliko vpliva, da bi jo odpravil. „N. P. J.“ pravi, da je parlamentarni položaj na Ogerskem jako žalosten; nikdo še danes ne pozna poti, po kateri se bo vlada rešila iz zadrege.

Vnanje države.

Srbski radikalni „Odjek“ razpravlja odpoved kralja Milana ter pri tem naglašá njegove izredne nadarjenosti, znak njegove politične individualitete pa je bil ta, da je odločno branil veliki okvir kraljevske oblasti, zajamčene s staro ustavo. Konečno, ko se ni mogel več ogniti, dal je narodu novo ustavo, s tem pa so navstale nove razmere, vsled katerih je moral odstopiti. Pod novo ustavo bi bil Milan moral svojo politično individualnost zatajevati, ako ne bi bil hotel vladati proti ustavi. Ravno zaradi tega pa je odstop njegov domoljubno dejanje, za katero mu mora biti narod hvaležen. — Vesti, da se bo znižalo število srbske stalne vojske, so izmišljene. — Minister notranjih zadev Tavšanović je razveljavil cenzuro onih inozemskih listov, ki dohajajo za domača vredništva ali pa za poročevalce tujih listov. — Državni svetnik Alimpij Vaziljević je predčera j odpotoval v Jalto, da izroči kraljici Nataliji pismo, s katerim se jej naznanja, da je njen sin Aleksander I. zasedel prestol. — Prihodnji teden bo kralj Milan odpotoval na Dunaj, pozneje pa v iztočne dežele. Prihodnjo nedeljo bo po celi Srbiji slavnostna služba božja z zahvalno pesmijo za novega kralja, regentstvo in vlado.

Stambulov zahteva od **bolgarskih** metropolitov, ako hočejo, da preneha prepis mej vlado in sinodo: 1. Metropolitje se morajo pismeno pri vladi opravičiti zaradi dogodkov, ki so povzročili razpustitev sinode; 2. bolgarski višji duhovniki morajo poslati princu Ferdinandu adresu, v kateri zatrjujejo udanost svojo nasproti princu in vladi; 3. škofje morajo s skupnim pastirskim pismom naznaniti nižji duhovščini, da so dolžni pokorni biti vladi in postavam. — Neki poluuraadni budimpeštanski list poroča iz Sofije, da je Radoslavov princu Ferdinandu brzojavno čestital k rojstvenemu dnevu v imenu svoje stranke: „Srečni smo, da moremo Vaši visokosti izraziti svojo udanost in željo, naj se utrdi Vaš

prestol v slavo in veličino Bolgarije. Mi, ki opiramo svoje nade za sveto bolgarsko stvar, moramo pri tej priliki naglašati, da je položaj v Bolgariji jako žalosten, to pa je zakrivila vlada, ki ne izvršuje postav, greši zoper ustavo in je že davno izgubila narodovo zaupanje.“ Gospod Radoslavov je tukaj govoril sam za-se. Težavno bi bilo na vsak način, voliti mej Stambulovom in Radoslavovom. Brzojavko je podpisalo 54 Radoslavovcev, ki so se tudi pritožili, da jih ljuto preganja Stambulov, ravno ker so princu Ferdinandu udani. Pristaši ministerskega predsednika so celo pretepli neko radoslavovsko deputacijo, ki je prišla princu čestitat k imendnevu.

„Pol. Corr.“ preklicuje nedavno razširjeno vest, da se je **ruska** armada pomaknila v Besarabiji proti rumunski meji. Res pa je, da so se vsled ukaza vojne uprave jako izdatno pomnožile zaloge orožja, živeža in oblek ob južnih in zapadnih državnih mejah, kar pomeni toliko, kakor da namerava Rusija pomnožiti mejne vojne oddelke, in to že v bližnjem času.

Nemški „Reichsanzeiger“ objavlja nastopni cesarski kabinetni dopis grofu Moltkeju: „Kako malo jih je, ki morejo zreti na sedemdesetletno službovanje. Katerega preteklost je jednaka Vaši? Ponavljati ne smem, kar ste v teh sedemdesetih letih storili za velikost moje hiše, Prusije in Nemčije; to je znano celemu svetu. Z menoj je skupna Nemčija hvaležna za dar božji, da Vas je Neskončni do danes pustil mej nami. Ohrani naj Vas tudi v bodoče pri dosedanji čilosti meni in domovini. Jednako svojim očetom sem Vam tudi jaz globoko v srcu hvaležen.“

Francoska zbornica je izvolila odsek zaradi kazenske preiskave zoper ligo patrijotov. Razven Cassagnaca so vsi člani te komisije za to, da se dovoli preiskava. V odseku zaradi amnestije so štirje člani za popolno, pet jih je za delno, dva sta pa zoper pomiloščenje.

V **angleški** spodnji zbornici je pojasnjeval vojni državni tajnik, mr. Stanhope, že znani vojni proračun. Konstatoval je, da se delajo priprave za nujno oboroženje 150.000 do 160.000 mož. Tudi se bodo lahko napravili v desetih dneh v vseh angleških pristaniščih podmorski strelni podkopi. V varstvo prestolnice se sicer ne bodo zgradile trdnjave, vendar pa se bodo postavila za silo na strateško važnih krajih utrjena taborišča.

Rumunski ministerski svet je pod kraljevim predsedstvom sklenil takoj iztirati vse bolgarske izseljence, ki na rumunskih tleh rujejo zoper Bolgarijo. Sodi pa se splošno, da se je ta naredba sklenila bolj zaradi protidinastičnega gibanja, kakor pa iz ljubezni do Bolgarije.

Iz **Zanzibara** se poroča, da so se dne 11. t. m. izročili pri Paguju vjeti misijonarji.

Izvirni dopisi.

Iz Prage, dné 8. marca. (Konec.) Napominani inženir Peter Váchal porodil se je v Milavčih blizu Domažlic (Taus) na Češkem. Oče je bil kmet. Šolal se je na realki v Domažlicih, višji v Plznji, učil se je potem ključavničarstva in šel na to k pomorščakom v Pulj. Prideljen je bil komisiji za premerjenje Črnega morja zaradi Sueškega prekopa; obiskal je vsa pristanišča arabska in egiptska. Nato je predaval na Reki na pomorski akademiji o strojstvu ter je posloval tudi v Whiteheadovi torpedni tovarni. V nepokojnih dobah dobil je pozive od ruske, grške in laške vlade; slednjo je sprejel ter šel v Spezzijo in odtod pozvala ga je Argentinska republika (leta 1881), kjer še

„Nič drugega ko smrt. Na zadnji hip tajite denar, da nikdar ne bo nikdo vedel zanj.“

Začela je jokati. Oče jo je osupnjen gledal. Smilila se mu je vendar lastna hči; malo mu je šlo k srcu, da mu morebiti res bije zadnja ura.

„Saj bom vse tebi zapustil, Metka, potolaži se! Pojdi po mojo suknjo, ki visi tam pri peči in mi jo prinesi! Tam imam tudi nekaj.“

Podala mu je staro zakrpano suknjo. S pipeem je potem stari skupuh razparal šev in vzal ven velik zavitek. Odvil je papir in množina bankovcev je bilo skrbno vloženi. Zavitek je dejal pod zglavje.

„Ali imate še kje kaj?“ vprašuje ga hči jokajoč.

„Moj telovnik je tam za mizo. Dve sto goldinarjev je notri všitih.“

Prinesla mu je tudi telovnik. Položil ga je k sebi.

Molčé ga je gledala hči. Bog vé, kaj je mislila o svojem očetu. In izpregovorila je:

„Sedaj nimate nikjer več ničesa?“

„Nikjer!“

„Res ne?“

„V škornjih so še štirje zlati.“

„Zlati? Kje ste jih dobili? Zlati? Oče! —“

Tu je vstopil Mihaljek v izbo. Pogrnil je črez

mizo bel platnen prt in postavil dve sveči in mej njima križ. Stari Ljube je vse te priprave osupnjen gledal.

In baš ta čas je zazvonilo na Otoku na obhajilo. Dobro se je slišalo zvonjenje v Jelšino. Veter je prinašal glas.

Oče se je obrnil v hčer proseče. Metka je opazila to:

„Ali bi kaj radi oče?“

„Nič, nič!“

Toda precej je rekel s tresočim glasom: „Metka vse tebi zapuščam, samo dolgov ne. Té prepuščam Mihaljku, da jih iztirja, vem zakaj. Krivico sem nekdanj storil njegovemu očetu, veliko krivico, jaz ti tega ne povem. Ali on vé. Povem ti, da je Mihaljek dober človek.“

Ona je molčala.

„Vidiš, on me je vzal pod streho, da nisem poginil kot pes, ko so me povsod odganjali. Metka, res, Mihaljek je dober človek.“

Ali tudi sedaj mu hči ni odvrnila besedice.

Bolniku je stopil mrzel pot na čelo.

„Metka moja,“ izpregovoril je, „nekov mraz me spreha.“

Hči je tiho ihtela.

In Ljube se je menil sam s seboj: „Da mi

bode Bog milostiv?“ Stresel se je. Menda so mu stopila hudodelstva pred oči. In menil se je dalje: „Mihaljkovega očeta sem prekanil za — — Utrgoval sem hlapcem, delalcem — Po dvakrat so mi ljudje plačevali — Krivo sem prisegal — — Metka, glej, glej, črna roka nekaj po steni piše!“

Ona se je prestrašila.

V daljavi se je slišal zvonček, naznanjujoč prihod duhovnika.

„Ljubi oče!“ zaklicala mu je hči, „spravite se z Bogom.“

In hitela je ven in pokleknila pred pragom, kjer je duhovnik blagoslov podelil spremljajočim ljudem.

Ko je duhovnik odšel, ni bil stari Ljube podooben prejšnjemu.

Mir se mu je razgrinjal po velem obrazi.

Potolažen je zrl na križ, držal ga je v roki in večkrat poljubljeval. Pa je rekel hčeri, naj pristopi, k postelji. „Hči moja, ali si razumela, kar sem rekel takrat?“

„Razumela sem.“

„Bodeš me li ubogala? Daj, stori mi, kar te prosim!“

„Storila bom.“

zdej posluje kot inženir v ponos in čast vseh Čehov in slovaškega imena. Dvajset let živi vže na tujem in še doslej piše lepo slovnično češki. Vrhu tega zna hrvatski, slovenski, ruski, laški, španski, portugalski, francoski, angleški, madjarski in nemški, ter novošegni volapük, kojega se v Ameriki marljivo učé. Povsod je poznat kot odločen Čeh in Slovan „Vácal“. Star je zdaj 35 let. Mož ima torej še lepo bodočnost pred seboj. Na misel mi prihaja žalostna osoda njegovega sovrstnika in rojaka J. Ressel-a, ki počiva na ljubljanskem gróbj; koliko bojev, koliko prevar, a sad so drugi vzivali. Kaj njemu potem spomenik na Dunaji in v rodnem mestu Hrudimu, ko je moral skoro gladú umreti? Habent sua fata Od rodbine Váchalove sta dva brata še v Kievu na Ruskem pri strojstvu, tretji je kapelan v Radonicih u. O.

Od ameriških pokrajin duh moj poletí čez tri morja, tjá na Kavkaz (ruski) in obtiči v Tiflisu. Mnogo je i tu naseljenih Čehov, ki se zvesto spominjajo svoje drage domovine in se vsako leto odlikujejo s požrtvovalnostjo. Tako so poslali 2. t. m. „Osrednji Matici šolski“ svoto 92 rubljev (118 glđ. 91 kr.) kot novoletno darilo. Denar nabral je gosp. Vacl. Rakušan, gimnazijski profesor v Tiflisu. Mimogredé bodi omenjeno, da se je onda nedavno vršila lepa slavnost.

Generalni kapelnik vseh godbenih zborov na Kavkazu in učitelj godbe na gimnaziji v Tiflisu, gosp. Jos. Mašner in Brandysa n. L., praznoval je petindvajsetletnico svojega poslovanja pri godbenih zborih kavkaškega vojaškega okraja. V slavnostni dan bil je Mašner predmet proslavljanja svojih sodrugov in častnikov. Njemu na čast priredili so slavnostno gostijo, zvečer pa ples. Čehi v Tiflisu živeči so mu še posebej čestitali. Jos. Mašner ima naslov carskega dvornega kapelnika, ima dalje ruski red sv. Ane in sv. Stanislava, perzijski red zlatega solca itd. Pri poslednjem bivanju carovem bil je M. odlikovan za koračnico, koja je zložil iz kavkaških motivov, s zlatim prstanom in tremi briljanti. Car ruski, koji je M. odlikoval, ljubi, kar je v obče znano, in dobro pozná godbo.

Drug kapelnik, jako omiljen na Ruskem, je gosp. B. Lad. Lašek iz Časlave in sluje kot umetnik na glasoviru. Baš zdej se vzdržuje v Irbitu za Uralom, kjer koncertuje svetoznana ruska pevska kapela gosp. Slavjanskega. Poleti bodo koncertovali v Carjigradu, Atenah, Rimu, Barceloni in v pariški izložbi v imenitni dvorani Trocadero. Režiser vseh koncertov v tujini bude knez Obolenskij.

In ker sem omenil dveh čeških imenitnih kapelnikov na tujem, zabiti ne smem slovaškega, našega Paganinija, ki je 4. t. m. koncertoval v Bukareštu. Igral je v ta dan pred kraljem Karlom in kraljico, rumunskimi boljari in boljarkami, in sploh pred odličnim občinstvom gosp. Fr. Ondříček. Kralj mu je podelil vitežki križ reda zvezde rumunske. Kraljica podarila je Ondříčku zlat prstan z briljanti in svojo sliko.

Konečno vam javim še, da je bil češki slikarski umetnik Vojteh Hynais v Parizu izvoljen za jurora porote za avstrijski oddelek umeteljskih razstav na svetovni izložbi pariški. Slovenski umetnik Jurij Šubic bil je učence Hynaisov.

Rekel je Mihaljku, naj pride bliže. In prijel je svoje hčere desnico in Mihaljkovo in govoril:

„Bosta mi spolnila željo?“

„Da bova,“ odgovorita oba.

Srečna sta bila Metka in Mihaljek.

Kmalu potem je Ljubetovo življenje začelo pojemati. In ugasniti ni moglo. Hud je bil njegov smrtni hip. Pozno v noči je umrl. — — —

* * *

Nekaj časa potem je bil zopet somenj v Otoku. Mej sejmarij dospel je tje tudi Ljubetova Metka s svojo prijateljico Brinovo Ciljko. Šli ste kupovat za bližajočo se Metkino svatbo.

Tam ob cesti je kričal berač z dolgo belo brado, Muznik. Ljudje so ga ogovarjali in mu dajali darov. Tudi Metka mu je vrgla mal denar v klobuk: „Pa pomolite za očeta! Ali ste videli, če je šel Mihaljek na somenj?“

„Glej, tam te čaka pri lipi!“

Zagledala ga je. Bila je z njim stara teta Marjeta.

Berač je zrl za odhajajočima ter mrmral: „Tako je na svetu!“ J. Oštir.

Trgovska in obrtniška zbornica.

VI.

Odsek je ti prošnji natanko premislil in preudaril ter se uveril, da sta utemeljeni. Zato pa tudi misli, da postopa le v smislu tukajšnjih krogov, ako priporoča slavni zbornici, naj se pridruži prošnji častite zbornice liberške, katera govori poleg tega tudi o tistih točkah, ki se nahajajo v prošnji več ljubljanskih obrtnikov.

Poročevalec misli nadalje, naj zbornica navede v dotični prošnji še tole. Preodkazovati pričuvne zaloge bilo bi le tedaj opravičeno in utemeljeno, ako bi se moralo v obče čakati nekaj (6—8) tednov, predno bi imel kdo pravico do bolniških podpor. Čakati pa bi ne bilo treba tistim delavcem, kateri prihajajo iz katere že obstoječe bolniške blagajnice, baš zaradi tega, ker bi jim bil preodkazovan primeren pričuvni zalog. Ti delavci dosegli bi za razliko od drugih delavcev, kateri šele po preteklem čakanju imajo pravico do podpor, koj pravico do podpor, katera po takem ne bi nehala. V takih slučajih morali bi visokost preodkazanih zalogov dovesti v sklad z visokostjo doseženih beneficij.

Ako pa to ni, potem naj se že obstoječih blagajniških pričuvnih zalogov, kateri so zvečine tudi podporni zalogi, zdej ne dotikamo in naj se šele tedaj preodkazuje, kadar pride v moč zakon o oskrbovanju starcev in invalidov, tako da prihranjeni deleži vsakemu delavcu dobro pridejo na starost, kar utegne tudi namenu teh zalogov največ ustrezati.

Kar se tiče §§ 6. in 7., ki govorita o visokosti mezde, ki jo je zavarovati, ter o visokosti bolniških podpor, ki jih je dajati, priporoča poročevalec naslednje. Ako se hoče bolniško zavarovanje pokazati praktično, mora se osnovati jednostavno in načelo jednostavnosti mora mu biti podstava.

Zategadelj je najprvo potreba, da se za vplačevanja in bolniške podpore določijo jasne in točne podstave, in zategadelj priporoča, da se, kar se tiče zavarovalne mezde, postavijo mezdni razredi, ter v soglasju s tem, da se napravijo, kar se tiče bolniških podpor, primerni podporni razredi. Namreč tako:

Mezdni razredi za različne mezde ali plače, od katerih 6 dni sestavljajo tedensko mezdo in 300 dni letno plačo:

Razred	Dnina	Tedenska mezda	Letna plača
I.	— glđ. 60 kr.	3 glđ. 60 kr.	—
II.	— „ 80 „	4 „ 80 „	—
III.	1 „ — „	6 „ — „	—
IV.	1 „ 20 „	7 „ 20 „	—
V.	1 „ 50 „	9 „ — „	—
VI.	1 „ 80 „	10 „ 80 „	—
VII.	2 „ 10 „	12 „ 60 „	—
VIII.	2 „ 40 „	14 „ 40 „	—
IX.	3 „ — „	— „ — „	900 glđ.
X.	4 „ — „	— „ — „	1200 „

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dné 12. marca.

(Dalje in konec)

Obč. svetovalec g. Klein nasvetuje z ozirom na žalostno stanje malega obrtnika, naj se sprejme konzorcijeva ponudba; ravno razložek 488 glđ. 47 kr. kaže, kako ljut boj se bje me kapitalom in obrtom. Bati se pa tudi konzorciju ni, da ne bi se izvršila dela tečno, za to bo skrbelo že stavbeno vodstvo.

Obč. svetovalec g. Benedikt opozarja na to, da so se dosedaj še vedno odbijale ponudbe Töniesove; ako se mu to pripeti tudi v današnjem slučaju, ko je vendar ponudba njegova najcenejša in ugaja vsem predpisom, minolo ga boče veselje ter se ne bo hotel več vdeleževati dobav. Predlog odsekov naj se tedaj potrdi.

Obč. svetovalec g. Ivan Železnikar se pridružuje g. Kleinu. Tukaj se bo magistrat odločil mej kapitalom in obrtniki, ki bi bili jako razdraženi, ako bi propadli. Ker je zanimanje po mesta za to zadevo veliko, nasvetuje glasovanje po imenih. (Oho, oho! in veselost.)

Obč. svetovalec g. Velkavrh pravi, da se sami izjavljajo mizarji, koliko imajo dela. Konzorcij broji 11 članov; govoriti se tedaj ne more skoraj o nobenem dobičku, ki bi ga imeli posamezni mojstri, pri tem bi se pa vendar meščanstvo obremenilo z okroglimi 500 glđ. Občina mora stati na stališči vseh meščanov ter ne smé jemati na eni strani, na drugi pa dajati.

Obč. svetovalec g. dr. Gregorič priznava, da so dandanes obrtniki res v žalostnem stanju, toda tukaj se prav za prav ne more govoriti o malih obrtnikih, kajti Hansel, Krimmer in drugi so veliki mojstri, ki se živé od manjših enako — tovarnarjem. Ti mojstri bodo manjše delavce pritiskali tudi v bodoče, naj se jim že izroči to delo ali ne.

G. podžupan Petričić predlaga glasovanje z listki, g. župan pa nasvetuje konec debate, kar se tudi sprejme. Predloga gg. Železnikarja in Petričića gledé glasovanja se odklonita. Nasvét g. svetovalca Kleina propade z 9 proti 13 glasovom ter obvelja oni stavbinskega odseka. Trije gospodje svetovalci niso glasovali.

G. dr. Staré predlaga še v imenu stavbinskega odseka, da se oddajo steklarska dela gosp. Kollmannu, ker je ponudil mimo g. Kajzela za isto ceno 793 glđ. 43 kr. boljše steklo. Zbor pritrdi.

IV. a) Svetovalec g. Valentinčič poroča v imenu odseka za olepšavo mesta o kupnih ponudbah gg. Antona Meršola in Josipa Seuniga gledé parcele št. 540 podturnske graščine ter nasvetuje, da se ponudbi odklonite zaradi premajhne kupnine (56 in 57 kr. za štirjaški seženj) in ker sploh ne kaže prodajati mestna zemljišča v šišenski občini, dokler ne spadajo pod mestni pomerij. Predlog se sprejme.

b) G. svetovalec dr. Gregorič nasvetuje gledé ponudbe g. Frana Lainerja o parcelah 504 in 505 podturnske graščine, da se vrne prošnja mestnemu magistratu, ker ponudnik ni priložil načrta name-ravane stavbe.

Svetovalec gosp. pl. Zitterer je sploh zoper prodajanje mestne lastnine, ako ni nujna potreba, ter predlaga, da se naravnost odkloni prošnja.

Gosp. Hribar pridružuje se gospodu predgovorniku. Pri glasovanju propade odsekov nasvét ter obvelja oni g. pl. Zittererja.

Točka III. c) o adoptiranji bivšega hleva pri podturnskem gradu se odstavi z dnevnega reda, ker ni še izdelan proračun.

V. Gosp. svetovalec pl. Zitterer poroča v imenu šolskega odseka a) o računu tukajšnje velike realke o porabi dotacije za 1887. leto, in b) o računu modelirske šole, zvezane s tukajšnjo veliko realko, za leto 1887, ki se odobrita brez razprave. Isti gospod svetovalec nasvetuje ad c), da se slugi pri II. mestni ljudski šoli, Štefanu Benčini, dovoli denarna podpora 30 glđ., kar obvelja.

VI. a) G. podžupan Petričić predlaga, da se podeli mestnim detektivom in stražnikom za revizijon gledé pasje takse nagrada 40 glđ., kateri znesek bo magistrat vsled g. županovega nasvéta razdelil mej štiri vdeležence po svoji previdnosti.

b) Svetovalec g. dr. Tavčar poroča v imenu finančnega odseka o dopisu kornega poveljništva gledé vpeljave vodovoda v novo mestno vojašnico. Mestni zbor je sklenil, da se napelje vodovod do vojašnice, v notranje prostore pa le proti povračilu stroškov. Prej pa se morajo očistiti vodnjaki v vojašnici, ki imajo pokazano vodo.

c) Svetovalec gosp. Ravnikar poroča v imenu istega odseka o stroških za vzdrževanje poslopja velike realke; polovico, katero trpi mestna občina, potrdi zbor v znesku 608 glđ. 87½ kr.

Gospod svetovalec Valentinčič vpraša gospoda župana, kaj je z novim redom za izvoške, s šesto lekarno v Ljubljani in z vtelesenjem podturnskih zemljišč v mestno občino.

Gospod župan mu odgovori, da se o vseh treh zadevah vrše obravnave, o stanju teh obravnav pa bo poročal prihodnjič, ker se mora prej poučiti, bodisi iz aktov, bodisi pri dotičnih oblastnijah. Gospod župan tudi gosp. podžupanu obljubi, da se bo v kratkem predložil mestnemu zboru njegov načrt o novem selilnem redu. Potem se ob polu deveti uri sklene javna in prične tajna seja.

Dnevne novice.

(Nj. e. kr. visokost cesarično-udovo Štefanijo) sta dne 9. t. m., kakor poroča „Edinost“, obiskala v Miramaru nadvojvoda Karol Štefan in nadvojvodinja Marija Terezija. To je bil prvi obisk, kateri je sprejela cesaričinja za časa svojega bivanja v Miramaru.

(† Karol Deschmann.) Pogreba se je večeraj vdeležilo veliko število odličnega ljubljanskega občinstva iz vseh stanov brez razlike narodnosti. Za križem so se uvrstili dečki iz Marijanišča in deklice iz Lichtenthurnovega zavoda, ker je bil Deschmann

kot dež. odbornik poročevalce teh dveh zavodov in njima sploh naklonjen; dalje nemška društva, preč. gg. oo. frančiškani, za krsto deželni predsednik visokorodni g. baron Winkler s svetovalci, deželni glavlar dr. Poklukar, odborniki ces. svetnik Mur-nik, dr. Vošnjak in Detela, FML. vitez Keil z mnogimi višjimi častniki, stolni prošt dr. Klo-futar in več preč. gg. kanonikov, dež. sodišču pred-sednik Kočevar, finančni ravnatelj Plachky, finančni prokurator dr. Račič, župan Grasselli, trg. in obrtniške zbornice predsednik V. Petričič, notarske zbornice načelnik dr. Zupanec, več pro-fesorjev in učiteljev tukajšnjih srednjih in ljudskih šol itd., konečno pazniki deželne prisilne delavnice. Prijatelji in sorodniki so položili na krsto več vencev.

(Umrla) je danes ob 1. uri popoldne znana Riharjeva Jerica, sestra ranjega skadatelja Gregorija Riharja. Pogreb bo v soboto popoldne ob 4. uri. Naj v miru počiva!

(Nabiranje krajepisnih imen.) V novejšem času poslali so ugodne rešitve: dekan Potočnik: za Gornji Grad in Bočno; župnik Zdolšek: za Solčavo; župnik Ramovš: za Sv. Križ, Št. Janž, Jagunjenico in Čimerno, fare svibenske pri Radečah na Dolenjskem; profesor Petelin: za Tomišlje; župnik Škufca: za Blagovico in Št. Ožbalt; profesorja T. Zupan in dr. Svetina: za Moste, Žirovnico, Selo, Zabreznico, Breznico, Dosloviče, Smokuč, Rodinje, Studenčice, Vrbo in Breg — vse pri Radovljici; učitelj Kenda: za Ljubušnje na Goriškem; župnik Breč: za Št. Lambert in Kanderše; dekan Jan: za Dolino pri Trstu; župnik Povše: za Št. Jurij, Hrastje, Prebačevo, Čirčiče, Voglje, Voklo, Hotemože, Visoko, Milje, Luže in Srednjo Väs pri Kranji. Lepa hvala!

(Osebnosti.) C. kr. okrajni glavlar v Celji, gosp. Evgen Netoliczka, je poklican k c. kr. namestništvu v Gradec. Njegov naslednik bo nekda dr. P. Wagner, c. kr. okrajni glavlar v Brežicah.

(Novi proprium za brevir) ljubljanske škofije tiska Fr. Pustet v Reznju. Delo bo prav kmalu izšlo ter je razdeljeno na štiri dele, da se pridene štirim zvezkom brevirja. Ta ljubljanski proprium bo nekak dostavek Pustetovim novim brevirjem v dvanajsterki in osemnajsterki, obsegajoč le one posebnosti naše dieceze, ki se že sicer ne nahajajo v Pustetovem brevirju. S tem proprijem bo zelo ustrezno onim gospodom duhovnikom, kateri rabijo ali si bodo omislili najnovejšo izdajo Pustetovega brevirja; kajti ne bo jim več treba posebne knjige, ampak pridejani dodatek podajal jim bo vse oficije ljubljanske škofije. „Katol. Bukvarna“ v Ljubljani že sedaj sprejema naročila na novi proprium.

(Potrjena postava.) Presvetli cesar je potrdil načrt postave, kateri je izdelal isterski deželni zbor gledé povračila stroškov za popravo in vzdržanje katoliških cerkev in nabave cerkvenega orodja.

(Tržaško c. kr. namestništvo) je potrdilo prava podružnice sv. Cirila in Metoda na Greti.

(Umrl) je dne 9. t. m. v Roveredu na južnem Tirolskem dr. Karol pl. Bertolini. Bival je nad 20 let v Trstu ter bil predsednik društva „Pro patria“.

Telegrami.

Belgrad, 13. marca. Poročila, da se bo kraljica Natalija povrnila v Srbijo, niso resnična.

Belgrad, 14. marca. Vesti dveh dunajskih listov, da je umrl ali se usmrtil kralj Milan, so popolnoma neosnovane. Kralj je zdrav.

Pariz, 13. marca. Zbornični odsek je sklenil z desetimi proti jednemu glasu predlagati izročitev poslancev Laguerre-ja, Laisanta in Turqueta. Jutri se bo o tem poročalo zbornici. Redarstvo je danes dopoldne preiskalo blizu šestdeset hiš, v katerih stanujejo vodje patrijotne lige. Govorica, da so zaprli Dérouléde-a, je neosnovana.

Pariz, 14. marca. Mornarični minister Jaures je umrl vsled mrtvuda. — Kakor trdi „Republique“, dokazale so včerajšnje hišne preiskave pri članih patrijotne lige, da je bil njen oboroževalni načrt v resnici splošen vstajni naklep.

Umrl so:

11. marca. Ivan Gabrič, sin delavke, 4 leta, sv. Petra cesta št. 42, vnetje ledvic.

V bolnišnici:

10. marca. Katarina Krištof, delavka, 26 let, perimetritis post partum.

11. marca. Franc Pisence, bolniški postrežnik 23 let, žolčna gorčica.

12. marca. Ivan Planka, prosjač, 36 let, jetika.

V vojaški bolnišnici:

12. marca. Vernej Janžovič, vojak v 17. pešpolku, vnetje možganske mreže.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
13	7. u. zjut.	737.7	3.4	sl. vzh.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	737.6	7.2	sl. jvzh.	„	
	9. u. zveč.	736.6	0.6	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 3.7° C., za 0.9° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

14. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 20 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	83 „ 80 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111 „ 50 „
Papirna renta, davka prosta	99 „ 30 „
Akcije avstr.-ogerske banke	893 „ — „
Kreditne akcije	302 „ 25 „
London	121 „ 85 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 62 „
Cesarski cekini	5 „ 70 „
Nemške marke	59 „ 45 1/2 „

St. 4457.

Razpis.

(1)

Mestna občina ljubljanska išče za čas gradnje mestnega vodovoda **paznike za stavbe in za polaganje cevij** proti dobremu plačilu.

Pazniki morajo dokazati, da so praktično izurjeni in da so že nadzirali stavbe; pazniki za polaganje cevij pa še posebe, da so dlje časa zlasti samostojno delali pri ključavničarjih; prednost imajo taki, ki so že imeli posla pri polaganji in montiranji vodovodnih cevij, in taki dobodo tudi povračilo potnih stroškov do Ljubljane.

Ponudbe je najdalje **do 1. aprila letos** izročiti pri ljubljanskem magistratu.

V Ljubljani, 12. dan marca 1889.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštine prosto!

Visokočastiti duhovščini

prporočam se vljudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, klineškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstranc, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognju pozlatim in posebrim. Č. gg. naročniki naj mi blagovolé poslati iste nefrankovane (18)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštine prosto!

Katoliška Tiskarna

prporočata raznovrstne **vizitnice** po nizki ceni.

Diseldorfske oljnate barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

v Ljubljani.

Pisarna in zaloga: **Žolski drevored 6** (semeniščno poslopje). Filijala: **Slonove ulice 10-12**

prporočata slikarjem, dljakom, stavbenim in pohištvenim mlazarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

Oljnate barve v ploščevinastih puščah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalce, po znižanih cenah; v dežah od 25 klg. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.

Spezialteta: Ultramarina in zelena barva.

Izvrsten med

pravi garantovani pitanec

se dobiva

v zaboječih po 5 kil, a kilo 50 kr. in zaboječ 30 kr. proti predplačilu ali poštnem povzetju pri

Oroslavu Dolenc-u, svečarji v Ljubljani.

(10-10)

Franc Goršič,

orgljar v Ljubljani

(Razpotne ulice 6)

prporočata se p. n. prečastiti duhovščini za izvrševanje in popravljanje

cerkvenih orgelj

ter zagotavlja najboljšo postrežbo.

O mojem zadnjem delu (op. 52), postavljenem v lasko jesen v Št. Marjeti pri Gradcu, se je izrekel dr. Archer (načelnik kolavdacijske komisije, v kateri sta bila tudi graške stolnice regens chori dr. J. Weiss in koncertni orgljar dr. Zechner) tako-le: „Das kleine Werk (12 spremenov na 2 manualah) leistet Unglaubliches.“ (6-6)

Pri sedaj nizki ceni eina bi bil pravi čas za naročitev novih orgelj.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiš št. 4.

prporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno prporočilne za prekupee so oljnate barve v ploščevinastih puščah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Odklikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

cerkvenih oprav

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik **Franc Brückner.**

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornatl.

Odklikovan: 1873, 1881.